

Biografski podaci i školovanje

Marija Montessori (ital. Maria Montessori) rođena 31. avgusta 1870. u Kjaravaleu, u Italiji. Preminula je 6. maja 1952. u Nordviku, u Holandiji. Bila je italijanska lekarka, obrazovni radnik i pedagog, filozof i čovekoljubac; najpoznatija je po svom obrazovnom sistemu „Montesori“, koji se odnosi na decu od rođenja do adolescencije. Njene obrazovne metode su i danas u primeni u velikom broju državnih i privatnih škola širom sveta.

Marija Montessori je rođena u Kjaravaleu, u provinciji Ankona, u Italiji. Njen otac, Alesandro, bio je računovođa, a majka, Renilde Stopani, bila je takođe dobro obrazovana i gajila je ljubav ka književnosti. Kada je imala 5 godina, cela porodica se preselila u Rim, gde je, po završetku osnovne škole, nastavila školovanje na Regionalnom tehničkom institutu „Leonardo da Vinči“, sa namerom da postane inženjer. U to vreme, kada su se žene uglavnom bavile društvenim naukama, to nije bilo uobičajeno.

2. Rad

2.1. Počeci

Postavši član univerzitetske psihijatrijske klinike, Montesorijeva je ubrzo počela da se zanima za obrazovanje „retardiranih“ i „nazadnih“. Kada je jedan od vaspitača dečijeg odeljenja sa gađenjem komentarisao da deca kupe mrve sa poda i jedu ih, Montessori je shvatila da ta deca, nemajući nikakvog nameštaja u skromnim prostorijama u kojima su živela, vape za čulnom motivacijom i aktivnošću ruku, što je takođe pogoršavalo njihovo stanje. Tokom 1897. i 1898. godine Montessori je pokušala proširiti svoja znanja pohađanjem kurseva pedagogije, čitajući Rusoa, Pestalocija i Frebela. Oko 60 godina ranije, Frebel je razvio dečiji vrtić u kojem je naglasak bio na dečijoj igri u ranom dobu života. U toj školi Frebel je razvio niz obrazovnih igračaka koje je nazivao „darovima“, a koji su i kasnije ostali poznati kao „Frebelovi darovi“.

U toku 1898. godine rad Marije Montessori sa decom zaostalom u razvoju je počeo da pridobija više pažnje u naučnim krugovima. Pozvana je da održi predavanje na obrazovnom kongresu u Torinu o obuci hendikepiranih lica. Tu je zastupala spornu teoriju da nedostatak odgovarajućeg staranja o nazadnoj i psihički uznemirenoj deci uzrokuje njihovo kasnije prestupništvo. Nakon ovog događaja, Montessori se sledeće godine obratila Nacionalnom pedagoškom kongresu, predstavljajući svoje viđenje reforme društva i političke ekonomije kroz reformu školovanja. Ova ideja se i kasnije održala kod Montesorijeve tokom celog njenog života.

2.2. Ortofrenička škola

Montesorina uključenost u Nacionalnu ligu za obrazovanje dece zaostale u razvoju joj je omogućila razgovor sa jednim od direktora nove ustanove pod nazivom „Ortofrenička škola“ (ital. Scuola Ortophrenica). U školi se staralo o deci sa širokom lepezom različitih duševnih poremećaja, što je predstavljalo prekretnicu u Montesorinom životu, pretvarajući je od lekara u obrazovnog radnika. Do tog trenutka sve njene ideje su bile samo na papiru, ali u ovoj maloj školi je mogla da ih sprovede u delo. Provela je dve godine radeći sa decom, eksperimentišući i dorađujući obrazovni materijal koji su osmislili Itar i Sigin (Jean Marc Gaspard Itard i Edouard Seguin), francuski lekari koji su imali veliki uticaj na Montesori. Itar i Sigin, njegov učenik, bili su vrlo poznati u naučnim krugovima po svom izuzetnom radu sa „Divljim dečakom iz Averona“. Danju je radila, podučavala i posmatrala decu, a noću pravila beleške, uvodeći naučni, analitički stav u svoj rad.

...

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com